

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

01 martie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Timofti Vladimir,

Judecători - Plămădeală Ghenadie, Țurcan Anatolie

Examinând fără citarea părților, în baza materialelor din dosar, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Duca Denis* în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Bălți din 15 iunie 2022, în cauza penală de învinuire a lui

Palmă Mihail xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxxx,

în comiterea infracțiunii prevăzute art. 201¹ alin. (1), lit. b) Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 21.01.2020 – 14.12.2021;

instanța de apel: 11.01.2022 – 15.06.2022;

instanța de recurs ordinar: 12.09.2022 – 01.03.2023.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Central din 14 decembrie 2021, *Palmă Mihail* a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 201¹ alin. (1), lit. b) Cod penal și în baza acestei Legi, i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată - **180** (una sută optzeci) ore.

În conformitate cu art. 67 alin. (3) Cod penal, s-a dispus ca, în caz de eschivare cu rea-voință a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se va înlocui cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

S-a dispus încasarea de la *Palmă Mihail* în beneficiul *Statului* cheltuielile judiciare în sumă - **1 990** lei.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că:

Palmă Mihail, la 23.05.2019, aproximativ pe la ora 14.00, aflându-se la domiciliul său amplasat în sat. xxxx, r-ul xxxx, urmărind scopul impunerii voinței sale și a controlului personal, provocării stării de tensiune și suferinței psihice, intenționat a manifestat un comportament agresiv și violent față de fiica minoră a concubinei sale, xxxxxxxxxx, căreia, urmare a refuzului ultimei de a pleca la lucru în câmp, i-a aplicat

mai multe lovituri cu un baston peste diferite regiuni ale corpului cauzându-i puternice suferințe psihice și fizice.

Tot el, continuându-și acțiunile sale ilegale îndreptate spre impunerea voinței sale și a controlului personal, provocării stării de tensiune și suferinței psihice asupra minorei xxxxx, la 15.06.2019 a apucat-o de păr și i-a introdus capul într-o cadă cu apă impunând-o să bea toată apa sau să plece la lucru la încărcat balotele de paie, cauzându-i astfel puternice suferințe psihice și fizice.

Astfel, acțiunile inculpatului Palmă Mihail, au fost încadrate juridic în baza art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, după indicii calificativi – *”violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei”*.

3. Nefiind de acord cu sentința, a declarat apel avocatul *Ciumac Natalia* în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea sentinței, cu achitarea inculpatului din lipsa faptei și probelor ce ar dovedi comiterea ei.

3.1 În motivarea apelului declarat, avocatul *Ciumac Natalia* invocată următoarele:

- niciunul din cei audiați în instanța de fond, nu au confirmat acuzațiile aduse;

- victima a menționat că a refuzat să revină la domiciliul părinților, pentru că tatăl vitreg o trimitea la muncă în câmp, motiv pentru care a locuit timp de câteva luni în familia mătușii Rusu Maria, care urmărind scopul remunerării sociale, s-a adresat la autoritatea tutelară și poliție, în urma cărui fapt a fost pornită cauza penală;

- incorect s-a dispus încasarea de la Palmă Mihail a cheltuielilor de judecată.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Bălți din 15 iunie 2022, a fost respins ca nefondat apelul declarat cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut corectitudinea aplicării cazului din speță a normelor procesual-penale ce se referă la examinarea obiectivă, multilaterală și completă a cauzei, cu respectarea principiului nemijlocirii, oralității și contradictorialității procesului penal (art. 314 Cod de procedură penală); în limita învinuirii formulate în rechizitoriu (art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală); cu verificarea tuturor împrejurărilor de fapt și constatarea certă a aspectelor de drept importante pentru justa ei soluționare, printr-o cercetare amplă a probelor administrate la faza urmăririi penale ce au servit obiect de cercetare judecătorească, primind o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinenței, utilității, veridicității, concludenței și coroborării reciproce (art. art.100-101 Cod de procedură penală).

Potrivit deciziei, la solicitarea părților s-a dispus reluarea cercetărilor judecătorești în latura audierii nemijlocite în instanța de apel a părții vătămate xxxxx, martorului *Rusu Maria* și a inculpatului, cu verificarea suplimentară a probatoriului administrat la caz.

Urmare declarațiilor depuse în instanța de apel a inculpatului *Palmă Mihail*, a părții vătămate xxxxx și a martorului *Rusu Maria* și declarațiile

celorlalți martori audiați în instanța de fond, instanța de apel a constatat că, prima instanță corect a statuat la baza condamnării lui Mihail Palmă și probele scrise din care rezultă, că Russu Maria a sesizat Organul de urmărire penală de a întreprinde măsuri eficace în privința lui Palmă Mihail, care la 23.05.2019 pe la orele 14.00 în domiciliul său, a aplicat forța fizică asupra minorei xxxx (f.d. 7), la care, deși potrivit Raportului de constatare nr. 201919P0437 din 26.06.2019 leziuni corporale la momentul examenului medico-legal n-au fost depistate, totuși din conținutul Raportului de expertiză judiciară psihiatrico-psihologică nr. 201937A0415 din 26.12.2019 rezultă, că la moment nu suferă de maladie psihică cronică sau temporară, nu manifestă tendința spre prezentarea denaturată a realității, semne de sugestibilitate sporită; are capacitatea de a depune declarații pe caz, prezentând nivel de dezvoltare intelectuală în corespundere cu norma perioadei de vârstă, reieșind din particularitățile psihologice individuale, precum și din conținutul situației analizate (insulte verbale, acțiuni agresive, la care se pretinde că a fost supusă din partea lui Palmă Mihail), expertizata a suportat traumă psihologică, ce se manifestă prin: somn dereglat, sentimentul lipsei de securitate, frică, dispoziție tristă (f.d. 81-84).

Astfel, în baza probelor administrate pe caz, ce au servit obiect de cercetare judecătorească în fond și apel, instanța de apel a apreciat drept corectă soluția de condamnare a lui *Mihail Palmă* pe art. 201¹ alin. (1), lit. b) Cod penal, reieșind inclusiv din structura respectivei componente de infracțiune, în care obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la solidaritatea familială, iar cel juridic secundar, relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică sau psihică, onoarea și demnitatea persoanei, etc., obiectul material reprezentându-l corpul persoanei ce este membru al familiei făptuitorului, care devine victimă al infracțiunii.

Instanța de apel a reținut că, reieșind din strictura componente de infracțiune vizată în speță, instanța de fond corect a reținut, că în sensul art. 2 al Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie – acțiunea sau inacțiunea prejudiciabilă din contextul infracțiunii prevăzute la alin. (1) art. 201¹ Cod penal cunoaște mai multe modalități faptice de realizare, cum ar fi: violența fizică și cea psihologică, adică impunerea voinței sau controlului personal, etc., ceea ce a și comis inculpatul Palmă Mihail în ziua de 23.05.2019 prin manifestarea unui comportament agresiv și violent față de victimă. Aplicându-i mai multe lovituri cu bastonul peste diferite părți a corpului, iar la 15.06.2019 apucând-o de păr și introducându-i capul într-o cadă cu apă, în ambele cazuri pentru, că a refuzat să plece la munci în câmp, cauzându-i prin intimidare puternice suferințe psihice și fizice, adică traumă psihologică, manifestată prin somn dereglat, sentimentul lipsei de securitate, frică, dispoziție tristă, ea ne manifestând tendința spre prezentarea denaturată a realității și neavând potrivit expertului psiholog tendința de sugestibilitate.

În aspectul laturii subiective, inculpatul a acționat cu intenție directă, urmărind scopul comiterii acțiunilor violente asupra membrului familiei sale și anume fiicei concubinei.

În decizie s-a menționat că, în urma analizei obiective a probatoriului, instanța de fond corect a concluzionat vinovăția lui Mihail Palmă reieșind din declarațiile inițiale din faza urmăririi penale a părții vătămate xxxxx, din care rezultă, că tocmai acțiunile violente a acestuia au determinat-o să plece cu traiul temporar la mătușa sa, revenind pentru scurt timp în familie, ca mamă-sa să nu fie privată de drepturile părintești, însă urmare a aceluiași comportament violent, a fost nevoită din nou să plece din familie, deja cu adresarea către organele de resort.

În acest sens, instanța de apel a reținut că, potrivit raportului de evaluare a familiei din 18.06.2019, minora xxxxx a plecat din familie la rudele de pe tatăl biologic, pentru, că tatăl vitreg a alungat-o de acasă ca urmare a neîndeplinirii sarcinii zilnice de muncă (f.d. 16, Vol.1), drept urmare prin dispoziția primarului nr. 21 din 18.06.2019 aceasta a fost plasată de urgență pe termen de 72 ore în familia unchiului Russu Vasile și a soției acestuia Russu Maria (f.d. 17, Vol.1), prin dispoziția nr. 22 din 20.06.2019 fiind plasată provizoriu la ei timp de 45 zile (f.d. 18, Vol.1).

Instanța de apel a constatat că, potrivit raportului de evaluare psihologică nr. 157 din 28.06.2019, minora xxxxx manifestă semne specifice minorilor victime a violenței, precum:

- violență fizică, contacte verbale dureroase, manifestate prin plesnirea, provocarea de vânătăi, bătăi, lovituri cu palma;

- violență psihologică, injurii, intimidări, privarea de satisfacerea nevoilor personale esențiale, ceea ce i-a provocat frică, depersonalizare, privarea, supraîncărcarea cu responsabilități, manipularea din partea tatălui vitreg;

- violență prin deprimare/neglijare, ce se manifestă prin incapacitatea sau refuzul tatălui vitreg de acordare a celor necesare, pentru toate aspectele vieții, educație, dezvoltare emoțională, nutriție, adăpost;

- violență economică, manifestată prin controlul banilor câștigați pentru lucrul zilnic, din partea tatălui vitreg la bani (f.d. 22-23 v.1).

Instanța de apel a constatat că, declarațiile inițiale a victimei au fost susținute și prin depozițiile făcute de martorii Tcacenco Elena și Mișnei Livia, căror victima xxxxxx li s-a plâns referitor la comportamentul violent manifestat față de ea de către Palmă Mihail, fapt pentru care aceasta plecase temporar din familie cu traiul la rudele sale. În ce privește modificarea de către xxxxxx peste timp a respectivelor declarații, instanța de apel a concluzionat că, aceasta situație poate fi motivată prin dorința ei de a-și păstra relații familiale normale cu mama sa, care în continuare conlocuiește cu inculpatul, având împreună și un copil minor.

Instanța de apel, la fel ca și instanța de fond, a respins argumentul apărării referitor la pretinsa lipsă de probe ce ar dovedi vinovăția inculpatului, inclusiv în aspectul lipsei de vătămări corporale pe corpul victimei, or raportul de constatare nr. 201919P0437 a fost întocmit abia la 26.06.2019 la expirarea mai bine de o lună de zile după primele fapte din 23.05.2019, după cea de-a doua faptă din 15.06.2019, fiind logic, că nu s-au depistat careva leziuni corporale la momentul examenului medico-legal, iar simpla nerecunoaștere de către el a vinovăției,

nedeterminând absolvirea lui de răspundere penală, fiind o modalitate de apărare și o încercare de eschivare de la pedeapsa penală.

Totodată, instanța de apel a considerat că, întru respectarea drepturilor procesuale a părților la un proces echitabil, prima instanță întemeiat a dispus audierea nemijlocită la ședințele de judecată a minorei Xxxxx, acordându-i părții apărării posibilitatea participării la audieri, ținând cont de faptul că minora nu a fost audiată la faza urmăririi penale în condiții speciale.

Instanța de apel a atestat că, constatând ca fiind dovedită integral vinovăția inculpatului în faptele comise, prima instanță la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, corect a ținut cont de gravitatea lor prin prisma art. 16 Cod penal, persoana lui caracterizată pozitiv de către autoritatea publică locală (f.d. 25), lipsa antecedentelor penale (f. d. 41; 48- 49, Vol.1), ne fiind la evidența medicului narcolog și psihiatru (f. d. 40), comportamentul la zi a părții vătămate, care nu dorește pedepsirea acestuia.

În cazul din speță, instanța de apel a conchis că pedeapsa numită de către instanța de fond inculpatului pentru faptele comise, este una echitabilă și proporțională, având drept scop corectarea lui și prevenirea comiterii de alte fapte penale, lipsind careva impedimente pentru aplicarea prevederilor art. 67 Cod penal.

Instanța de apel a considerat că prima instanță corect a admis solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpatul Palmă Mihail în beneficiul statului cheltuielile judiciare, care în corespundere cu art. 227 alin. (1), (2), pct. 5) Cod de procedură penală, sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, cuprinzând sumele suportate pentru efectuarea expertizelor medico-legale și psihiatrică, având în vedere și faptul că inculpatul este apt de muncă.

5. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, avocatul *Duca Denis* în numele inculpatului, invocând prevederile art. 427 alin. (1), pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, declară recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei, cu dispunerea achitării lui Palmă Mihail.

5.1. În argumentarea recursului ordinar, avocatul *Duca Denis* în numele inculpatului menționează următoarele:

- inculpatul nu a recunoscut nici la o etapă procesuală învinuirea adusă, iar obligația demonstrării vinovăției acestuia urma a fi asigurată de către partea acuzării;

- în cadrul cercetării judecătorești în prima instanță, vina în comiterea infracțiunii nu a fost demonstrată, mai mult, nici o probă directă sau indirectă nu indică că Palmă Mihail ar fi comis faptele care i se incriminează;

- minora, fiind audiată în ambele instanțe, a negat că Palmă Mihail ar fi comis faptele din rechizitoriu asupra acesteia. Mai mult, aceasta a relatat cum a apărut plângerea la poliție și modalitatea de audiere a sa la poliție, unde era făcută sub dictarea polițistului și a mătușii sale, Russu Maria, care i-a spus să depună plângerea, deoarece dorea să obțină

tutela și să primească ajutor social în legătură cu întreținerea sa temporară;

- instanțele de judecată nu au dat nici o apreciere celor relatate de minoră în cadrul ședinței de judecată;

- în cazul în care minora urma să fie audiată în condiții speciale, în fața unui judecător, nu mai apăreau dubii și erau excluse posibile ingerințe de către mătușa sa și a organului de urmărire penală;

- în instanța de apel, procurorul a solicitat termen pentru a verifica dacă într-adevăr nu a avut loc vreo instigare sau abuz din partea mătușii sau din partea organelor de urmărire penală, însă așa și nu a mai prezentat instanței vreo concluzie în acest sens;

- vinovăția inculpatului a fost întemeiată pe presupuneri, iar instanța urma să emită o sentință de achitare;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu corespunde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii, cât și este expus neclar și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1), pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință *procurorul*, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, din următoarele considerente.

În speță se constată că, recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.* Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că *hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.*

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect Legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia, în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.*

Potrivit recursului declarat de către avocat, autorul își întemeiază criticile, prin prisma temeiurilor de casare prevăzute la pct. 6) și 8) alin. (1), art. 427 Cod de procedură penală, și anume, referindu-se la situațiile în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu corespunde motivele pe care se întemeiază*

soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii și acesta este expus neclar și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

La caz, se constată că titularul cererii de recurs critică soluția instanțelor de fond, din considerentul aprecierii greșite a probelor care a generat condamnarea inculpatului.

Potrivit art. 414 alineatele (1), (3) și (5) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Iar articolul 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, prevede că, *decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.**

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul de pe rol, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 4.1 din prezenta decizie*, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică corectă a acțiunilor infracționale ale ultimului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța indicând detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apel, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 201¹ alin. (1), lit. b) Cod penal.

Colegiul penal menționează că, temeiul invocat de către avocatul Duca Denis precum că *„nu au fost întrunite elementele infracțiunii”* este prezent atunci, când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărârea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, *se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.* Acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au

constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Așadar, temeiul invocat include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

La caz însă, conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și mult aspectual în textul deciziei instanței de apel, iar careva temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit, deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, situația de fapt a fost just stabilită de către instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și expus în pct. 4.1 al prezentei decizii, încadrarea juridică dată faptelor inculpatului *Palmă Mihail* este corectă și corespunde situației de fapt reținute, întemeiat instanța de apel ajungând la concluzia că sunt îndeplinite în prezenta speță condițiile tragerii la răspundere penală a inculpatului *Palmă Mihail* pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1), lit. b) Cod penal.

Referitor la argumentul recurentului, precum că *nici o probă directă sau indirectă nu indică că Palmă Mihail ar fi comis faptele care i se incriminează*, Colegiul penal constată că, în cadrul cercetărilor judecătorești în ambele instanțe, corect au fost analizate în cumul probele prezentate de către părți, și anume: plângerea din 19.06.2019 depusă de către Russu Maria, prin care a rugat să fie luate măsuri conform legislației cu Palmă Mihail, care la 23.05.2019, aproximativ ora 14:00, a aplicat forța fizică asupra minorei Xxxxx (f. d. 7, Vol. I); raportul de evaluare psihologică nr. 157 din 28.06.2019, potrivit căruia minora Xxxxx manifestă semne specifice minorilor, victime a violenței în familie, precum – violență fizică, violență psihologică, violență prin deprivare/neglijare, violență economică (f. d. 22-23, Vol. I); raportul de expertiză judiciară psihiatrico-psihologică nr. 201937A0415 din 26.12.2019, potrivit căruia Xxxxx la moment nu suferă de maladie psihică, cronică sau temporară și nu manifestă tendința spre prezentarea denaturată a realității (f. d.81-84, Vol. I); declarațiile martorului Russu Vasile, care a declarat că, Xxxxx a venit la el acasă și i-a spus că nu se împacă cu părinții și că este bătută de aceștia (f. d. 136, Vol. I); declarațiile martorului Tcacenco Elena, care din spusele fiicei cunoaște că Xxxxx, a venit la ei acasă anul trecut și a comunicat că este bătută de cei de acasă, fiindu-i muiat capul într-un butoi cu apă (f. d. 137, Vol. I); declarațiile martorului Russu Maria, care a declarat că, Xxxxx i-a comunicat că Palmă Mihail o bătea și a înmuiat-o cu capul într-un butoi cu apă (f. d. 159-160, Vol. I).

Instanța de apel, respectând prevederile art. art. 414, 417 alin. (1) pct. 7), 8) Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate și a conchis asupra temeiniciei soluției

pronunțate de prima instanță, expusă mai sus, deoarece argumentele apărării nu și-au găsit confirmare în ședința de judecată.

Colegiul penal atestă că, în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond cât și în instanța de apel, s-a demonstrat că la materialele cauzei sunt anexate suficiente probe pertinente, concludente și utile, care coroborând între ele, combat prezumția de nevinovăție a inculpatului Palmă Mihail.

Cu referire la greșita audiere a victimei minore la faza de urmărire penală, instanța de apel corect a apreciat ca fiind întemeiată dispusă de către prima instanță audierea nemijlocită la ședințele de judecată a minorei Xxxxx, deși Colegiul penal constată că, partea apărării nu au contestat legalitatea actelor procedurale îndeplinite de organul de urmărire penală în modul stabilit de Lege, precum și la finisarea urmăririi penale, și luarea de cunoștință cu materialele cauzei, nu au avut nici o obiecție asupra procesului-verbal de audiere a părții vătămate minore, prezumându-se că au acceptat situația dată.

Totodată, Colegiul penal atestă că, instanța de apel just a analizat declarațiile părții vătămate depuse în instanțele de judecată în coraport cu declarațiile depuse de aceasta la faza de urmărire penale, cât și în coroborare cu celelalte probe, pe care în virtutea corectitudinii și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs o acceptă și o însușește.

În aceeași ordine de idei, Colegiul nu consideră ca fiind necesar de a motiva diferit răspunsul la aceleași argumente invocate în cererea de apel, în contextul oferirii răspunsurilor plauzibile de către instanța de apel.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în situația dată, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârea CtEDO Garcia Ruiz c. Spaniei, 21.01.1999, Helle c. Finlandei, 19.12.1997*).

Colegiul penal apreciază că, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor art. 417 Cod de procedură penală, este bine argumentată, motivată, fiind legală și întemeiată, și astfel nu se constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

În acest context, Colegiul penal conchide că, la examinarea recursului declarat, nu au fost stabilite careva erori de drept care ar condiționa casarea deciziei contestate, impunându-se soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocatul avocatul *Duca Denis* în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul *Duca Denis* în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Bălți din 15 iunie 2022, în cauza penală în privința lui **Palmă Mihail xxxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la 23 martie 2023.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Țurcan Anatolie